

- дев'ять місяців (з 1 січня по 30 вересня)

2.2.2. Формат звітності та назви фінансових звітів

Фінансові звіти Фонду надають інформацію про фінансовий стан, а саме: інформацію про економічні ресурси та зобов'язання. Фінансові звіти також надають інформацію про наслідки операцій та інших подій, що змінюють економічні ресурси та зобов'язання. Інформація обох типів надає корисний матеріал для рішень щодо наявності ресурсів Фонду для його діяльності.

Фінансова звітність є структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності Фонду. Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Фонду, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також демонструє результати того, як КУА, як управлінський персонал Фонду, розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про Фонд:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) доходи та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- д) грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансової звітності спрогнозувати майбутні грошові потоки Фонду і, зокрема, їхній час та вірогідність.

Фактично за всіх обставин КУА досягає достовірного подання шляхом відповідності застосовним МСФЗ.

Перелік та назви форм фінансової звітності Фонду відповідають встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ. Фінансова звітність (річна та проміжна) складається з форм, визначених МСФЗ, зокрема:

- звіт про фінансовий стан (баланс);
- звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід;
- звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- звіт про зміни у власному капіталі;
- примітки до фінансової звітності.

При поданні затвердженої фінансової звітності до контролюючих органів та регулятора використовуються форми та назви фінансової звітності відповідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Спеціальна звітність КУА щодо Фонду складається відповідно до нормативно-правових актів НКЦПФР.

Ведення податкового обліку та надання податкової звітності здійснюється згідно із Податковим кодексом України.

2.2.3. Методи подання інформації у фінансових звітах

Активи та зобов'язання, доходи та витрати подаються у фінансовій звітності розгорнуто, крім випадків, коли це вимагається або дозволяється стандартом або інтерпретацією.

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, оснований на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

На виконання вимог п. 105 МСБО 1 «Подання фінансової звітності» у Примітках розкривається структура витрат за характером.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. Інформація про основні види валових грошових надходжень та валових грошових виплат формується на підставі облікових записів Фонду, яке веде КУА.

2.3. Пооб'єктні політики

2.3.1. Вимоги до оцінки активів Фонду

У відповідності до Закону України «Про інститути спільного інвестування» (ІСІ) та нормативно-правових актів НКЦПФР, активи ІСІ складаються з грошових коштів, у тому числі в іноземній валюті, на поточних та депозитних рахунках, відкритих у банківських установах, банківських металів, об'єктів нерухомості, цінних паперів, визначених Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», цінних паперів іноземних держав та інших іноземних емітентів, корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, майнових прав і вимог, а також інших активів, дозволених законодавством України, з урахуванням обмежень, установлених Законом України «Про інститути спільного інвестування» безпосередньо для конкретних типів та видів інвестиційних фондів.

Зазначені активи формуються (оплачуються) за рахунок коштів спільного інвестування, до яких належать кошти, внесені засновниками КІФ, кошти та у випадках, передбачених Законом України «Про

інститути спільного інвестування», інші активи, залучені від учасників ІСІ, доходи від здійснення операцій з активами ІСІ, доходи, нараховані за активами ІСІ, та інші доходи від діяльності ІСІ (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

Активи первісно оцінюються та відображаються у бухгалтерському обліку на дату зарахування активу до складу активів Фонду.

Активи Фонду визнаються за умови відповідності критеріям визнання. Актив визнається, коли є ймовірним надходження майбутніх економічних вигід і актив має собівартість, або вартість, яку можна достовірно виміряти.

Первісне визнання, первісна оцінка, подальша оцінка активів Фонду та припинення їх визнання визначаються відповідними МСФЗ.

Обчислення та визначення вартості активів Фонду здійснюються особою, що здійснює управління активами Фонду, за активами, що знаходяться в її управлінні. Особа, що здійснює діяльність з управління активами Фонду, надає органам управління цього Фонду та Регулятору інформацію про вартість активів Фонду, які знаходяться в її управлінні, у день проведення такого розрахунку.

2.3.2. Визнання фінансових інструментів

Фонд визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у своєму Звіті про фінансовий стан (балансі), тоді і лише тоді, коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку. Дата розрахунку – це дата, коли актив надається Фонду (або Фондом). Облік за датою розрахунку стосується: а) визнання активу на дату його отримання Фондом та б) припинення визнання активу і визнання будь-якого прибутку чи збитку від продажу на дату, коли Фонд його надає.

За строком погашення активів або виконання зобов'язань фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні - зі строком погашення активів та виконання зобов'язань до 12 місяців, та не поточні (довгострокові) - зі строком погашення активів або виконання зобов'язань більше 12 місяців.

Згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (МСФЗ 9) під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю.

Справедлива вартість - це ринкова оцінка, а не оцінка з урахуванням специфіки суб'єкта господарювання. Для деяких активів та зобов'язань може бути ринкова інформація або ринкові операції, інформація про які є відкритою. Для інших активів та зобов'язань може не бути ринкової інформації або ринкових операцій, інформація про які є відкритою. Проте мета оцінки справедливої вартості в обох випадках однакова - визначити ціну, за якою відбувалася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за нинішніх ринкових умов (тобто, вихідну ціну на дату оцінки з точки зору учасника ринку, який утримує актив або має зобов'язання).

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів та фінансових зобов'язань, визнаних в звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі котирувань на активних ринках, вона визначається з використанням моделей оцінки, включаючи модель дисконтування грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовується інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження. Судження включають облік таких вихідних даних, як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни в припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах Фонду, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9.

Подальша оцінка активів Фонду визначається відповідними МСФЗ.

Фінансові активи класифікуються як такі, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) і за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові активи класифікуються, як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю або справедливою вартістю на основі моделі бізнесу для управління фінансовими активами (параграф 4.1.1 МСФЗ 9). Класифікація проводиться в момент первісного визнання фінансового активу.

Відповідно до МСФЗ 9, незважаючи на наявність ознак, що могли б вказувати на доречність використання в якості бази оцінки амортизованої собівартості, Фонд має право призначити фінансовий актив як такий, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визначення, що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Переоцінка активів Фонду та відображення її результатів у бухгалтерському обліку здійснюється на дату звітності і враховує вимоги, встановлені для розрахунку вартості чистих активів згідно зі статтею 49 Закону України «Про інститути спільного інвестування» та нормативно-правовими актами НКЦПФР.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Виходячи зі змісту діяльності із спільного інвестування, передбаченого Законом України «Про інститути спільного інвестування», активи Фонду формуються для продажу. Крім того, прибуток Фонду може розподілятися на дивіденди, що потребує одноманітності обліку (нарахування дивідендів відбувається за

рахунок нерозподіленого прибутку). Відповідно, Фондом прийнято рішення щодо не застосування до фінансових активів, що перебувають в активах Фонду, можливості передбаченої параграфом 5.7.5 МСФЗ 9 щодо прийняття при первісному визнанні нескасовного рішення подавати в іншому сукупному доході подальші зміни справедливої вартості інвестицій в інструмент капіталу, що належить до сфери застосування цього МСФЗ, який не утримується для торгівлі.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови (параграф 4.1.2 МСФЗ 9):

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої – утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Для фінансового активу, який оцінюється за амортизованою собівартістю, балансова вартість перераховується шляхом обчислення теперішньої вартості попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового інструмента, або, якщо це можливо, за переглянутою ставкою відсотка.

Фінансовий актив може знецінюватися, і збитки від знецінення визнаються, якщо існують об'єктивні докази того, що частина відсотків, дивідендів або основної суми фінансового активу не буде виплачена повністю.

У разі наявності об'єктивного свідчення зменшення корисності фінансового активу на дату оцінки компанія з управління активами Фонду аналізує, чи існують ознаки знецінення фінансового активу, і, у разі їх виявлення, проводить переоцінку або припинення визнання фінансового активу.

Суму збитку оцінюють як різницю між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх кредитних збитків, які не були понесені), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового активу (тобто ефективною ставкою відсотка, обчисленою при первісному визнанні).

Спеціальним законодавством встановлено заборону створювати будь-які спеціальні або резервні фонди в КІФ. Відповідно, зменшення балансової вартості фінансового активу Фонду відображається прямо, без застосування рахунку резервів, із відображенням суми збитку у прибутку чи збитку.

Фонд припиняє визнання фінансового активу тоді і лише тоді, коли:

- а) строк дії контрактних прав на грошові потоки від фінансового активу закінчується, або
  - б) він передає фінансовий актив, і ця передача відповідає критеріям для припинення визнання.
- Фонд передає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли він:
- а) передає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу; або
  - б) зберігає контрактні права на отримання грошових потоків від фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою, яка відповідає умовам.

Фонд визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фонд вилучає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли його погашують, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано, або строк його дії закінчується.

Фінансові активи й фінансові зобов'язання, які враховуються на балансі Фонду, представлені грошами і їх еквівалентами, цінними паперами, дебіторською й кредиторською заборгованістю, іншими вкладеннями й іншими зобов'язаннями відповідно до чинного законодавства.

2.3.3. Оцінка інструментів капіталу

До інструментів капіталу відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Акція – це іменний цінний папір, який посвідчує майнові права його власника (акціонера), що стосуються акціонерного товариства, у тому числі право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та право на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, право на управління акціонерним товариством, а також немайнові права, передбачені Цивільним кодексом України та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств, і законодавством про інститути спільного інвестування.

Всі інвестиції в інструменти капіталу після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю.

Справедлива вартість цінних паперів, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі на дату розрахунку вартості чистих активів (згідно з «Положенням про порядок визначення вартості чистих активів інститутів спільного інвестування»).

Якщо для активу є основний ринок, то оцінка справедливої вартості представляє ціну на такому ринку, навіть якщо ціна на іншому ринку є потенційно більшою сприятливою на дату оцінки (параграф 18 МСФЗ 13). Основний ринок – ринок з найбільшим обсягом та рівнем активності для даного активу (додаток А МСФЗ 13).

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів, такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на

якому Фонд зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

Інструменти капіталу іноземних емітентів, що перебувають в обігу та пройшли лістинг на одній з провідних іноземних бірж оцінюються за біржовим курсом (ціною закриття біржового торгового дня), визначеним цією біржею на дату оцінки активів (у разі відсутності їх обігу на українських фондових біржах).

Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні (параграф Б5.4.14 МСФЗ 9).

Показниками того, що собівартість не може представляти справедливу вартість, є (параграф Б5.4.15 МСФЗ 9):

а) значна зміна у показниках діяльності об'єкта інвестування порівняно з бюджетами, планами або контрольними показниками;

б) зміни в очікуванні того, що будуть досягнуті контрольні технічні показники продукції об'єкта інвестування;

в) значна зміна на ринку для акцій об'єкта інвестування або його продуктів чи потенційних продуктів;

г) значна зміна в глобальній економіці або економічному середовищі, у якому функціонує об'єкт інвестування;

д) значна зміна у показниках діяльності подібних суб'єктів господарювання або в оцінках, що їх надає ринок в цілому;

е) внутрішні проблеми об'єкта інвестування, такі як шахрайство, комерційні спори, судові справи, зміни управління або стратегії;

ж) свідчення, отримані внаслідок здійснення зовнішніх операцій з інструментами капіталу об'єкта інвестування, як проведених самим об'єктом інвестування (як, наприклад, свіжий випуск акцій), так і передачі інструментів капіталу між третіми сторонами.

Наведений перелік не є вичерпним. При оцінці активів Фонду КУА має скористатися усією інформацією про показники та діяльність об'єкта інвестування, що стає наявною після дати первісного визнання. Існування таких доречних чинників може вказувати на те, що собівартість може не представляти справедливу вартість.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка інструментів капіталу, що входять до складу активів Фонду та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю. Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, необхідно визначити справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки, або залучити до оцінки незалежного оцінювача. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, або за рішенням суду, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

У разі оприлюднення інформації про порушення справи про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника Фонду, цінні папери, паї/частки такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника оцінюються враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигод.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника Фонду, вартість цінних паперів, паї/часток такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника переоцінюються до їх справедливої вартості.

Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, оцінюються за нульовою вартістю.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигод.

2.3.4. Оцінка боргових цінних паперів

Боргові цінні папери визнаються у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цих інструментів.

Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Проте, якщо існують свідчення, що ціна операції (придбання) не відповідає справедливій вартості боргових цінних паперів, які надаються, визнається прибуток (збиток) при первісному визнанні. Борговий цінний папір повинен бути нескасовно

призначений як такий, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання, яку інколи називають «неузгодженістю обліків», що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Витрати на придбання боргових цінних паперів, що оцінюються в подальшому за справедливою вартістю, не включаються до їх первісної вартості при визнанні і визнаються витратами періоду.

В активах Фонду можуть бути наявні:

1) цільові облигації; 2) відсоткові і дисконтні облигації; 3) векселі.

Облігація – це цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником грошей, визначає відносини позики між власником облигації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облигації її номінальну вартість у передбачений проспектом емісії (для державних облигацій України – умовами їх розміщення) строк та виплатити дохід за облигацією, якщо інше не передбачено проспектом емісії (для державних облигацій України – умовами їх розміщення).

Цільові облигації – облигації, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг відповідно до вимог, встановлених проспектом емісії, а також шляхом сплати коштів власнику таких облигацій у випадках та порядку, передбачених проспектом емісії облигацій. Цільові облигації після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю, яка дорівнює їх собівартості.

Дохід по цільових облигаціях визнається одночасно зі списанням їх собівартості. Визнання доходу і списання собівартості цільових облигацій здійснюється на підставі виписки з рахунка в цінних паперах Фонду.

Відсоткові облигації – це облигації, за якими передбачається виплата відсоткових доходів.

Дисконтні облигації – це облигації, що розміщуються за ціною, нижчою ніж їх номінальна вартість. Різниця між ціною придбання та номінальною вартістю облигації, яка виплачується власнику облигації під час її погашення, становить дохід (дисконт) за облигацією.

Подальша оцінка боргових цінних паперів: відсоткових, дисконтних облигацій та векселів, після первісного визнання здійснюється за справедливою вартістю.

Ринкова вартість належних Фонду боргових цінних паперів оцінюється за офіційним біржовим курсом організатора торгів на дату оцінки. Якщо боргові цінні папери мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, під час розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього боргового цінного паперу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього.

Ринкова вартість боргових цінних паперів, що не мають обігу на організованому ринку або щодо яких організатори торгів не встановили біржовий курс, оцінюється на підставі інформації про котирування аналогічних боргових цінних паперів. Аналогічними вважаються цінні папери, які, як мінімум, мають такий самий кредитний рейтинг. Якщо спостерігається відхилення параметрів аналогічних боргових цінних паперів від параметрів цінного паперу, що оцінюється, проводяться коригування, які враховують ці відмінності. У разі зміни справедливої вартості боргових цінних паперів, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

У випадку невиконання зобов'язань емітентом боргових цінних паперів та відсутності укладеного договору щодо реструктуризації заборгованості, оцінка таких цінних паперів, а також нарахований, але несплачений дохід за ними здійснюється враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигод.

Цінні папери, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векселедавець таких цінних паперів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю.

2.3.5. Оцінка дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який представляє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання. Дебіторська заборгованість Фонду складається із позик та іншої дебіторської заборгованості. Торгова дебіторська заборгованість у Фонду відсутня.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цього інструменту.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації (параграф Б5.1.2А та МСФЗ 13). При первісному визнанні справедлива вартість довгострокової позики або довгострокової дебіторської заборгованості, на яку не нараховуються відсотки, оцінюється як теперішня вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (подібний з точки зору валюти, строку, типу ставки відсотка й інших чинників) із аналогічним кредитним рейтингом (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9). Будь-яка додаткова сума, надана в кредит, є витратою або зменшує дохід, якщо вона не відповідає критеріям для визнання як актив якогось іншого типу.

Різниця між справедливою вартістю дебіторської заборгованості при первісному визнанні та її дисконтованою вартістю на дату виникнення заборгованості, а разі її наявності списується на збиток від

первісного визнання активу, з подальшою амортизацією цієї різниці протягом періоду погашення. Якщо дебіторська заборгованість погашається достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

При визначенні вартості позики потрібно враховувати можливу наявність суттєвої відмінності процентної ставки, передбаченої договором позики, від поточних ринкових ставок (дисконтовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнятись).

Позики відображаються в обліку, починаючи з дати видачі коштів позичальникам.

Після первісного визнання дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю із урахуванням вимог до зменшення корисності.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості, на яку нараховуються відсотки за ставкою, що дорівнює або перевищує ринкову, і контракт передбачає щомісячне погашення нарахованих відсотків, здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості.

У разі суттєвого впливу фактору часу може виникнути необхідність дисконтування суми заборгованості. Вплив фактору часу є суттєвим, якщо теперішня (дисконтована з урахуванням ймовірного строку погашення) вартість дебіторської заборгованості суттєво відрізняється від поточної вартості її погашення.

Короткострокова дебіторська заборгованість без встановленої ставки відсотка може оцінюватися за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю, не дисконтуються, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

2.3.6. Оцінка інвестицій в асоційовані підприємства

Облік інвестицій в асоційовані підприємства здійснюється згідно з МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» (МСБО 28).

Згідно з параграфом 16 МСБО 28, інвестиція в асоційоване чи спільне підприємство обліковується із застосуванням методу участі в капіталі, за винятком випадків, коли така інвестиція кваліфікується для звільнення відповідно до параграфів 17-19.

Параграф 18 МСБО 28 передбачає, що інвестиція в асоційоване чи спільне підприємство утримується суб'єктом господарювання (або утримується опосередковано через нього), який є організацією венчурного капіталу або пайовим фондом, трастом чи подібним суб'єктом господарювання, в тому числі пов'язаним з інвестиціями страховим фондом, то такий суб'єкт господарювання може прийняти рішення оцінювати інвестиції в такі асоційовані чи спільні підприємства за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку відповідно до МСФЗ 9.

Фондом обрано метод оцінки інвестицій в асоційовані чи спільні підприємства: з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку відповідно до МСФЗ 9.

Паї/частки господарських товариств, придбані Фондом, оцінюються за справедливою вартістю. Визначення справедливої вартості паїв/часток господарських товариств, здійснюється з урахуванням вартості чистих активів такого господарського товариства за результатами його діяльності. Фонд визнає результат зміни вартості такої частки у звіті про прибутки та збитки.

2.3.7. Оцінка грошових коштів та їх еквівалентів

Грошові кошти включають грошові кошти на поточних рахунках та депозити до запитання.

Термін МСФЗ «депозит до запитання» відповідає терміну «депозит на вимогу», який застосовується у банківському законодавстві. Відповідно до пункту 1.1 «Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій», затвердженого постановою Правління Національного банку України від 03.12.2003 № 516 (із змінами), «вклади (депозити) на вимогу – це грошові кошти або банківські метали, що розміщені вкладниками в банках на умовах видачі вкладу (депозиту) на першу вимогу вкладника або здійснення платежів за розпорядженням власника рахунку».

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше трьох місяців з дати придбання (наприклад, депозити зі строком розміщення до трьох місяців).

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться у національній валюті, в іноземній валюті та у банківських металах.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки.

Операція в іноземній валюті відображається після первісного визнання у функціональній валюті, із застосуванням до суми в іноземній валюті курсу «спот» між функціональною валютою та іноземною валютою на дату операції (параграф 21 МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» (МСБО 21)). Курс «спот» – це валютний курс у разі негайної купівлі-продажу валюти.

Для визначення офіційного курсу гривні до іноземних валют використовуються нормативні акти НБУ для цілей відображення операцій в іноземній валюті при застосуванні МСФЗ.

Подальша оцінка грошових коштів у разі призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У разі відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Депозити (крім депозитів до залитання та еквівалентів грошових коштів).

Депозит (вклад) – це грошові кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України, які банк прийняв від вкладника або які надійшли для вкладника на договірних засадах на визначений строк зберігання чи без зазначення такого строку (під відсоток або дохід в іншій формі) і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору.

Депозит визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цього інструменту.

Депозит є фінансовим активом (активом, що є контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання) та, ширше, фінансовим інструментом (контрактом, який призводить до виникнення фінансового активу в одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструмента капіталу в іншого суб'єкта господарювання) відповідно до визначень, що містяться в параграфі 11 МСБО 32.

Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка, як правило, дорівнює його номінальній вартості. Витрати за операцією, навіть якщо вони прямо відносяться до укладання договору про депозит, не включаються в первісну оцінку депозиту, а визнаються витратами періоду.

Винятком, коли номінальна вартість депозиту може не дорівнювати його справедливій вартості, може бути суттєва відмінність процентної ставки, передбаченої депозитним договором, від поточних ринкових ставок за подібними депозитами, в результаті чого дискontовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнитися.

Вартість очікуваних грошових потоків за депозитом – це теперішня вартість грошових потоків (виплат за депозитним договором), які очікуються до отримання відповідно до графіку виплат, дискontованих за депозитними ставками. Справедлива вартість очікуваних грошових потоків відображає нинішні ринкові очікування стосовно таких майбутніх грошових потоків.

Усі аспекти первісної оцінки депозитів в іноземній валюті та банківських металах аналогічні тим, які застосовуються до первісної оцінки грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах.

Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням вимоги до зменшення корисності.

Подальша оцінка депозитів у разі призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У разі відсутності ймовірності повернення депозитів, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Подальша оцінка депозитів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційним курсом НБУ.

Фонд визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

2.3.8 Інвестиційна нерухомість

Інвестиційна нерухомість – нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана (власником або орендарем згідно з угодою про фінансову оренду) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість має визнаватися як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Фонд отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості.

Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, гонорари за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Справедлива вартість інвестиційної нерухомості, як правило, визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості.

Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

У випадку переведення об'єкту з інвестиційної нерухомості, що обліковується за справедливою вартістю, до запасів, собівартість нерухомості до подальшого обліку має дорівнювати її справедливій вартості на дату зміни у використанні.

Непоточні активи класифікуються як утримувані для продажу, якщо їхня балансова вартість буде в основному відшкодовуватись шляхом операції продажу (параграф 6 МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність»).

2.3.9. Зобов'язання Фонду

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Фонд сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- Фонд не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання упродовж щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань. Первісна та подальша оцінка поточних не фінансових зобов'язань здійснюється за вартістю погашення. Фінансове зобов'язання Фонду оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Зобов'язання Фонду включають:

- зобов'язання щодо оплати послуг особам, які здійснюють обслуговування Фонду;
- зобов'язання щодо сплати винагороди особам, які здійснюють управління активами Фонду;
- зобов'язання щодо розрахунків з продавцями за отримані, але неоплачені Фондом активи;
- зобов'язання за іншими господарськими операціями, на оплату яких можуть бути використані активи Фонду.

Зобов'язання визначаються відповідно до їх фактичної величини з урахуванням такого:

- зобов'язання щодо оплати послуг особам, що здійснюють обслуговування Фонду, визначаються на дату розрахунку відповідно до тарифів, визначених відповідними договорами;

- зобов'язання щодо сплати винагороди особам, які надають послуги з управління активами Фонду розраховуються кожного робочого дня за кожний день розрахункового періоду як відсоток від чистої вартості активів Фонду, розрахованої на кінець цього дня. Після надходження документів, що підтверджують правильність розрахунку винагороди/оплати послуг за відповідний розрахунковий період особам, які здійснюють обслуговування Фонду на підставі укладених договорів, але не пізніше 10 робочих днів після отримання зазначених документів розмір винагороди, визначений за останній розрахунковий період, може бути скоригований відповідно до отриманих документів;

- зобов'язання щодо розрахунків з продавцями активів у відповідному розрахунковому періоді визначаються відповідно до умов договору про купівлю-продаж активів;

- інші зобов'язання у відповідному розрахунковому періоді визначаються відповідно до умов договорів, Регламенту Фонду, та законодавства щодо ІСІ.

2.3.10. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Фонд має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

2.3.11. Визнання доходів та витрат

Дохід та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Фонд передав покупцеві суттєві ризики і вигоди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Фондом не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

- v) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Фонду надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід за фінансовим активом або фінансовим зобов'язанням, що оцінюється за справедливою вартістю, визнається у прибутку або збитку.

Дохід у вигляді відсотків, роялті та дивідендів, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Фонду, визнається на такій основі:

- а) відсотки визнаються із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;
- б) роялті визнається на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та
- в) дивіденди визнаються, коли встановлюється право Фонду на отримання виплати.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Фонд здійснює витрати на ведення діяльності із спільного інвестування відповідно до чинного законодавства. Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід, або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Дивіденди та проценти визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Фонду на одержання виплат за процентами та дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з процентами та дивідендами, надійдуть до Фонду;
- суму процентів та дивідендів можна достовірно оцінити.

Проценти, зароблені за цінними паперами за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, розраховуються з використанням методу ефективної процентної ставки і показуються у прибутку чи збитку за рік як процентний дохід. Дивіденди включаються до дивідендного доходу у складі іншого операційного доходу в момент встановлення права Фонду на одержання виплати дивідендів і якщо існує ймовірність отримання дивідендів. Усі інші елементи змін справедливої вартості та прибуток або збиток від припинення визнання, обліковуються у прибутку чи збитку за рік як прибуток за вирахуванням збитків від цінних паперів за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, за період, в якому він виникає.

2.3.12. Видатки на персонал

Фонд не має найманих працівників та не здійснює видатків на персонал.

2.3.13. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Фонд капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

2.3.14. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Перерахунок за курсами на кінець року не застосовується до немонетарних позицій, в тому числі інвестицій до капіталу.

Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість дольових цінних паперів обліковується як частина прибутку або збитку від змін справедливої вартості.

2.3.15. Капітал

Статутний капітал (далі також – зареєстрований капітал) Фонду сформований за рахунок внесків акціонерів. Акціонерами Фонду можуть бути юридичні та фізичні особи.

Прості акції показані у складі капіталу. Витрати, безпосередньо пов'язані з емісією нових акцій, показуються у складі капіталу як зменшення суми надходжень за вирахуванням податків. Перевищення справедливої вартості внесених у капітал сум над номінальною вартістю випущених акцій обліковується у складі капіталу як емісійний дохід.

Прибуток Фонду утворюється у відповідності до чинного законодавства України. Прибуток, який одержано після розрахунків з бюджетом та по інших обов'язкових платежах, є чистим прибутком Фонду.

Чистий прибуток може використовуватись Фондом за рішенням Загальних зборів для виплати дивідендів, залишатися в розпорядженні Фонду або використовуватись іншим чином, прямо не забороненим законодавством.

2.3.16. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Фонд має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, і існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму забезпечення.

2.3.17. Умовні зобов'язання та умовні активи

Фонд не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Фонд не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

2.3.18. Облікові політики щодо оренди

Визнання, оцінка, представлення та розкриття операцій з оренди здійснюється у відповідності до вимог МСФЗ 16 «Оренда». На початку дії договору Фонд оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Фонд проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою, або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

Фонд не застосовує вимоги МСФЗ 16 «Оренда» до:

- короткострокової оренди; та
- оренди, за якою базовий актив є малозначним.

В цьому разі Фонд як орендар визнає *орендні платежі*, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

Вибір щодо оренди, для якої базовий актив є малозначним, може бути здійснений для кожного окремого випадку оренди.

На дату початку оренди орендар визнає актив з права користування та орендне зобов'язання. На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю.

Собівартість активу з права користування складається з:

- суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням

отриманих стимулів до оренди;

- будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та
- оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового

активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

На дату початку оренди Фонд як орендар оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі дисконтуються, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то орендар застосовує ставку додаткових запозичень орендаря.

Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Фонду щодо подібних активів.

Після дати початку оренди Фонд як орендар оцінює орендне зобов'язання,

- збільшуючи балансову вартість з метою відобразити процент за орендним зобов'язанням;
- зменшуючи балансову вартість з метою відобразити здійснені орендні платежі; та
- переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь-які переоцінки або модифікації

оренди, або з метою відобразити переглянуті по суті фіксовані орендні платежі.

Процентом за орендним зобов'язанням у кожному періоді протягом строку оренди є сума, яка продукує постійну періодичну ставку відсотка за відповідним залишком орендного зобов'язання. Періодична ставка відсотка це ставка дисконту, або, якщо це може бути застосовано, - переглянута ставка дисконту.

Після дати початку оренди Фонд як орендар визнає у прибутку або збитку - окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, - такі обидві складові:

- проценти за орендним зобов'язанням; та
- змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому

сталася подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Фонд як Орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову

оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Чи є оренда фінансовою, чи операційною орендою, залежить від сутності операції, а не від форми договору. Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Фонд визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

2.3.19. Пов'язані сторони

Операції з пов'язаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Фонду відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони».

Пов'язана сторона – фізична особа або суб'єкт господарювання, пов'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність (у цьому стандарті він зветься «суб'єкт господарювання, що звітує»). Фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною.

Пов'язаними сторонами згідно стандарту не вважаються:

а) два суб'єкти господарювання, просто тому, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;

б) два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;

в) особи, що надають фінансування; професійки; комунальні служби; департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на компанію, що звітує, лише тому, що вони мають звичайні відносини з компанією (навіть якщо вони можуть обмежувати свободу дії Фонду або брати участь у процесі прийняття рішень компанії);

г) замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким Фонд здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

3. ІСТОТНІ ОБЛІКОВІ СУДЖЕННЯ, ОЦІННІ ЗНАЧЕННЯ І ПРИПУЩЕННЯ

3.1. Істотні судження в процесі застосування облікової політики

У процесі застосування облікової політики керівництво КУА зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності Фонду вести свою діяльність на безперервній основі.

При підготовці фінансової звітності КУА робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення сум активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних активів та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді керівництва КУА та інших факторах, у тому числі на наявній у керівництва КУА інформації про поточні події, очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, що визнаються у фінансовій звітності протягом наступного фінансового року.

Фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Оцінки та покладені їх основу припущення постійно переглядаються. Зміна бухгалтерських оцінок визнаються у тому періоді, в якому вони відбуваються, а також в інших майбутніх періодах, якщо зміна стосується цих майбутніх періодів.

Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, у яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

3.2. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, застосовуються судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Фонду;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час формування судження враховується прийнятність наведених далі джерел у нижчідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, де йдеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час формування судження враховуються найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийнятті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ, Фондом не здійснювались.

3.3. Оцінки фінансових інструментів

При визначенні класифікації фінансових активів як таких, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД), або за справедливою вартістю через прибуток або збиток, управлінський персонал КУА застосовує професійне судження.

КУА класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу Товариства для управління фінансовими активами: утримувати до погашення, призначити для торгівлі, або визнати доступними для продажу; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

3.4. Оцінки справедливої вартості

3.4.1. Методи оцінки справедливої вартості і вхідні дані

Оцінка справедливої вартості – це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливую вартість, Фонд має брати до уваги ті характеристики активу, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи його ціну на дату оцінки.

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання. Вимоги щодо оцінок справедливої вартості встановлені МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» (МСФЗ 13). Справедлива вартість у визначенні МСФЗ 13 співпадає з визначенням ринкової вартості відповідно до Міжнародних стандартів оцінки (МСО 300 пар. G3 видання 2011 р.).

Щодо ринкових цінних паперів, справедливою вартістю, як правило, є ринкова вартість, оскільки вона вважається найкориснішою оцінкою цінних паперів на дату звіту та ефективності інвестиційної діяльності за визначений період.

Фонд застосовує методи оцінки справедливої вартості:

- ринковий підхід (для грошових коштів, боргових цінних паперів, інструментів капіталу);
- дохідний підхід (для депозитів, дебіторської заборгованості);
- витратний підхід (для інструментів капіталу, поточних зобов'язань).

Ринковий підхід передбачає визначення вартості на підставі порівняння активу із активами (аналогами), для яких відомі ціни продажу, попиту або пропозиції. Справедлива вартість активу визначається виходячи з цих цін, скоригованих на основні відмінності активу від обраних аналогів та з урахуванням відмінностей цін попиту та пропозиції від цін продажу (наприклад, коригування на торг). Оцінка активу за відомими котируваннями його самого (ідентичного активу) на ринку на дату оцінки є окремим та найбільш прийнятним випадком оцінки за ринковим підходом, що не потребує жодних коригувань.

Дохідний підхід дозволяє визначити справедливую вартість як поточну вартість майбутніх грошових надходжень, які розраховує отримати власник від активу. Під грошовими надходженнями в даному випадку розуміються доходи за вирахуванням всіх витрат, пов'язаних із отриманням цих доходів (т. зв. чистий операційний дохід).

Витратний підхід визначає справедливую вартість як суму витрат, що має понести суб'єкт господарювання для придбання або створення такого самого або подібного активу за вирахуванням всіх наявних ознак зносу та знецінення. Витратний підхід застосовується, як правило, до активів, які не мають ринку та/або продаються разом з іншими активами (так звані спеціалізовані активи). Доречність застосування будь-якого підходу залежить від типу активу, вхідних даних, які доступні для оцінки, звичайних поглядів учасників даного ринку на ціноутворення, а також відповідності вимогам до ієрархії вхідних даних відповідно до МСФЗ 13. Фонд може застосовувати один або декілька підходів. Якщо застосовується декілька підходів, остаточне значення справедливої вартості визначається шляхом процедури узгодження отриманих результатів, яка враховує надійність вхідних даних, що застосовані для визначення вартості в межах кожного підходу.

З метою максимізації використання відкритих ринкових даних та мінімізації використання закритих вхідних даних під час визначення справедливої вартості МСФЗ 13 визначає три рівні ієрархії вхідних даних:

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До них відносяться ціни котирування на подібні активи на відкритих та закритих ринках, а також інша доречна відкрита ринкова інформація.

Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Виходячи з характеру вхідних даних, всі вони можуть коригуватися залежно від дати оцінки та певних обставин. Таке коригування може призвести до того, що рівень ієрархії понизиться. Наприклад, коригування даних другого рівня коефіцієнтами, які не спостерігаються, понижуює ці вхідні дані до третього рівня ієрархії, якщо це коригування суттєво впливає на результат. Якщо під час оцінки були використані дані різних рівнів ієрархії, то загальний рівень визначається за найнижчим рівнем даних, важливих для оцінки.

3.4.2. *Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови існування активного ринку*

Найнадійнішим свідченням справедливої вартості фінансового інструмента за наявності активного ринку є ціна котирування цього інструмента, яка за наявності має бути використана без коригування для оцінки його справедливої вартості, окрім ситуацій, зазначених у МСФЗ 13 (наприклад, коли важливі події відбуваються після закриття ринку, але до дати оцінки). Фінансовий інструмент вважається котируваним на активному ринку, якщо ціни котирування легко і регулярно доступні та відображають фактичні й регулярно здійснювані ринкові операції між незалежними сторонами. Активний ринок – це ринок, на якому операції для активів або зобов'язань відбуваються з достатньою частотою та у достатньому обсязі, щоб надавати інформацію про ціноутворення на безперервній основі.

Мета визначення справедливої вартості для фінансового інструменту, який відкрито купується та продається на активному ринку – отримати ціну, за якою відбулась би операція з цим інструментом (тобто без модифікації або перепакуння інструмента) на кінець звітного періоду на основному, а за його відсутності на найсприятливішому активному ринку, до якого Фонд має безпосередній доступ.

Основний ринок – це ринок, на якому Фонд, як правило, здійснює операції продажу активу або передачі зобов'язання, за відсутності свідчень на користь протилежного положення. Найсприятливіший ринок – це ринок, який максимізує суму, що була б отримана за продаж активу, або мінімізує суму, що була б сплачена за передачу зобов'язання, після врахування всіх витрат на операцію.

Коли поточні ціни котирування недоступні, ціна останньої операції може свідчити про поточну справедливу вартість за умови відсутності значних змін економічних обставин після дати операції. Якщо умови змінилися з часу операції (наприклад, зміна безризикової ставки відсотка після останнього котирування ціни для корпоративних облігацій), то справедлива вартість відображає зміну умов шляхом посилення на поточні ціни або ставки для подібних фінансових інструментів, залежно від обставин. Подібно до того, якщо Фонд може довести, що ціна останньої операції не є справедливою вартістю (наприклад, тому, що вона відображає суму, яку Фонд отримав би або сплатив би у примусовій операції, при недобровільній ліквідації чи продажу описаного майна), таку ціну коригують.

Справедлива вартість портфеля фінансових інструментів є добутком кількості одиниць інструмента та його ринкової ціни котирування. Якщо опублікованої ціни котирування на активному ринку для фінансового інструмента в його сукупності немає, але є активні ринки для його складників, то справедлива вартість визначається на основі відповідних ринкових цін для його складників.

3.4.3. *Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови відсутності активного ринку*

Якщо ринок для фінансового інструмента не є активним, Фонд встановлює справедливу вартість, застосовуючи інші підходи та методи оцінювання, що передбачені МСФЗ 13, включаючи модель дисконтування грошових потоків.

Належний метод оцінювання справедливої вартості конкретного фінансового інструмента включатиме спостережені ринкові дані про ринкові умови та інші чинники, які, ймовірно, впливають на справедливу вартість інструмента. Справедлива вартість фінансового інструмента базуватиметься на одному чи кількох із наведених далі чинників (перелік не є вичерпним):

- а) вартість грошей у часі (тобто відсоток за базовою чи безризиковою ставкою);
- б) кредитний ризик;
- в) ціни на валютних біржах;
- г) ціни на інструменти капіталу;
- г) волатильність (тобто величина майбутніх змін ціни фінансового інструмента або іншого об'єкта);
- д) ризик дострокового погашення та ризик відмови;
- е) витрати на обслуговування фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Справедлива вартість будь-якого активу залежить від:

- його фізичних або технічних ознак;
- юридичних характеристик, які дають право Фонду отримувати вигоду від активу; та
- поглядів учасників ринку на корисність активу.

Перед проведенням оцінки Фонд ідентифікує актив. Для цілей МСФЗ актив співпадає з одиницею обліку. Це може бути окремий актив або їх сукупність, які мають оцінюватися разом, наприклад, пакет акцій як одиниця обліку.

Актив класифікується як визначений тип майна – нерухомість, цінні папери тощо. Така класифікація дозволяє уявити юридичні правила отримання вигід від активу. Крім того, Фонд визначає юридичні права та обмеження, які накладені на актив та впливають на його вартість.

В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовується інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження, незалежно від судження Фонду про цінність активу.

Ознаками звичайної угоди (операції) є:

- Сторони угоди є непов'язаними зацікавленими особами, які можуть здійснити угоду та діяти добровільно без жодних ознак примусу або вимушеності.
- Укладанню угоди передують маркетинговий період, під час якого сторони мають змогу повністю ознайомитися із активом та кон'юнктурою ринку на дату оцінки.
- Умови поставок та розрахунків згідно з угодою є звичайними для даного ринку.

Під час оцінки Фонд:

- Обирає ринок, на якому буде спостерігати дані для визначення справедливої вартості. Ринок має бути основним або найсприятливішим за визначенням Фонду.
- Перевіряє, чи відповідають угоди, що спостерігаються на ринку, ознакам звичайної угоди.

Справедлива вартість визначається без врахування витрат на продаж.

З точки зору корисності, оцінка справедливої вартості має враховувати принцип найкращого та найефективнішого використання активу з погляду учасників ринку та незалежно від судження Фонду. Найкраще та найефективніше використання активу – це використання фізично можливе, юридично дозволене, фінансово обґрунтоване та таке, що приводить до найбільшого значення справедливої вартості. Аналіз найкращого та найефективнішого використання передують процедурі оцінки.

3.4.4. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Управлінський персонал вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що: (а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та (б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Судження включають облік таких вихідних даних, як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни в припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливую вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Якби керівництво КУА, яке управляє активами Фонду використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності прибуток або збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво КУА, яке управляє активами Фонду, планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників компанії з управління активами, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва, є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

3.5. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Управлінський персонал застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу активів Фонду. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним фактором і може суттєво вплинути на оцінку термінів утримання фінансових інструментів.

3.6. Резерви очікуваних кредитних збитків

На дату первісного визнання та на кожну звітну дату Фонд оцінює всі боргові фінансові активи, крім тих, що віднесені до категорії фінансових активів, що обліковуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі прибутку/збитку з урахуванням знецінення за моделлю очікуваних кредитних збитків. Суттєві судження керівництва КУА, яке управляє активами Фонду, враховують критерії етапів знецінення, коефіцієнтів знецінення для дебіторської заборгованості, рівня кредитного ризику, тобто

очікування неотримуваних контрактних грошових потоків у порівнянні з первісно очікуваними та строки отримання очікуваних грошових потоків.

Фонд оцінює очікувані кредитні збитки за фінансовими активами із застосуванням принципів щодо нейтральності і доступності інформації, що є основою оцінки, а також застосовує методи сценарного аналізу та дисконтування грошових потоків, враховуючи часову вартість грошей. Максимальний період, який ураховується під час оцінки очікуваних кредитних збитків, - це максимальний договірний період (з урахуванням умов про пролонгацію), протягом якого Фонд є вразливим до кредитного ризику.

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково, здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку управлінський персонал з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Фонд застосовує для оцінювання очікуваних кредитних збитків практичні прийоми у спосіб, що відображає:

(а) об'єктивну та зважену за ймовірністю суму, визначену шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів;

(б) часову вартість грошей; і

(в) обгрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль станом на звітну дату.

При оцінці очікуваних кредитних збитків Фонд може не визначати всі можливі сценарії. Водночас, він враховує ризик або ймовірність настання кредитних збитків шляхом розгляду можливості настання кредитного збитку та можливості ненастання кредитного збитку, навіть якщо можливість настання кредитного збитку є малоімовірною.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування управлінського персоналу КУА, яке управляє активами Фонду, щодо кредитних збитків.

Збитки визнаються в прибутках/збитках і зменшують балансову вартість активу в звіті про фінансовий стан. Фонд визнає сприятливі зміни в очікуваних кредитних збитках за весь строк дії як прибуток від зменшення корисності, навіть якщо розмір очікуваних кредитних збитків протягом строку дії є меншим від розміру очікуваних кредитних збитків, що були враховані в оцінці грошових потоків під час первісного визнання.

3.7. Відсоткові ставки (ставки дисконтування), що використані за умов не відповідності ринковим

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх грошових потоків в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставляння рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту визначається з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2021 середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 5,3 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial> розділ «Вартість строкових депозитів».

3.8. Валютні курси

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Фонд використовував обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2022	31.12.2021
Гривня /1 долар США	36,5686	27,2782

3.9. Оренда. Її ідентифікація і класифікація

На початку дії договору Фонд, застосовуючи професійне судження, оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Фонд проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою, або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

Фонд як Орендодавець класифікує кожен зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду. Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

3.10. Судові справи та забезпечення по них

Фонд в процесі своєї господарської діяльності може бути як позивачем, так і відповідачем у судових справах. Він створює забезпечення згідно МСБО 37 лише тоді, коли має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, і існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі атілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання. Для оцінки такої ймовірності настання негативних наслідків, а також для оцінки суми забезпечення, застосовуються професійні судження.

3.11. Поточні податки до сплати та відкладені податки

Фонд не є платником податку на прибуток.

3.12. Питання представлення

Фонд повинен представити свій баланс (Звіт про фінансовий стан) за формами, визначеними Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73.

Цей формат вимагає презентування балансу (звіт про фінансовий стан) з розподілом на поточні та непоточні активи/зобов'язання. Такий підхід не відповідає загальноприйнятому за МСФЗ підходу представлення звіту про фінансовий стан для інститутів спільного інвестування, для яких більш прийнятним є представлення звіту про фінансовий стан у порядку ліквідності.

4. НОВІ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Нові МСФЗ, прийняті станом на 31.12.2022, ефективна дата яких не настала

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (липень 2020)	<p>Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.</p> <p>Сутність поправок:</p> <ul style="list-style-type: none"> • уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; • класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від ймовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків; • роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити 	01 січня 2023 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	<p>врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітної періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітної періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітної періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і</p> <ul style="list-style-type: none"> • «урегулювання» визначається як погашення зобов'язань грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал. <p>Поправки повинні застосовуватися ретроспективно.</p>		
<p>МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість» (лютий 2021)</p>	<p>У лютому 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСБО (IAS) 1 та Практичного керівництва з МСФЗ (IFRS) 2 "Визначення суттєвості".</p> <p>Поправки включають:</p> <p>Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і</p> <p>Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики.</p> <p>Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності.</p> <p>Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності.</p> <p>Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається.</p> <p>Поправки до МСБО 1 застосовуються до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, з можливістю дострокового застосування.</p> <p>Оскільки поправки до ПКТ 2 надають необов'язкове керівництво щодо застосування визначення суттєвості до інформації про облікову політику, дата набрання чинності для цих поправок не є обов'язковою.</p>	<p>01 січня 2023 року</p>	<p>Дозволено</p>
<p>МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» (лютий 2021)</p>	<p>У лютому 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСФЗ (IAS) 8, в яких вводить визначення "облікових оцінок". До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення облікової політики та визначення зміни у бухгалтерських оцінках - Посадання визначення одного поняття (облікова політика) з іншим визначенням змін (зміна у бухгалтерських оцінках) приховує різницю між обома поняттями. Щоб зробити це відмінність більш ясною, Рада з МСФЗ вирішила замінити визначення зміни у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок.</p> <p>Поправки замінюють визначення змін у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Згідно з новим визначенням, бухгалтерські оцінки - це «грошові суми у фінансовій звітності, оцінка яких пов'язана з невизначеністю» (monetary amounts in financial statements that are subject to measurement uncertainty).</p>	<p>1 січня 2023 року</p>	<p>Дозволено</p>

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	<p>Компанія здійснює бухгалтерську оцінку задля досягнення мети, поставленої в обліковій політиці. Виконання бухгалтерських оцінок включає використання суджень чи припущень з урахуванням останньої доступної надійної інформації.</p> <p>Ефекти зміни вихідних даних або методу оцінки, використаних для виконання бухгалтерської оцінки, є змінами в бухгалтерських оцінках, якщо вони не є результатом виправлення помилок попереднього періоду.</p> <p>Поправки набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, і застосовуються до змін в обліковій політиці та змін в облікових оцінках, які відбуваються на початку цього періоду або після нього.</p>		
МСБО 12 «Податки на прибуток» (травень 2021)	<p>У травні 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСФЗ (IAS) 12, які звужують сферу застосування винятку щодо первісного визнання винятку щодо первісного визнання відповідно до МСБО 12, так що він більше не застосовується до операцій, які призводять до однакових тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню.</p> <p>Операція, яка не є об'єднанням бізнесів, може призвести до початкового визнання активу та зобов'язання та на момент її здійснення не впливати ні на бухгалтерський прибуток, ні на оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар, як правило, визнає зобов'язання з оренди та включає ту саму суму у початкову вартість активу у формі права користування. Залежно від застосовного податкового законодавства при первісному визнанні активу та зобов'язання щодо такої операції можуть виникнути рівновеликі оподатковувані та тимчасові різниці, що віднімаються. Звільнення, передбачене пунктами 15 і 24, не застосовується до таких тимчасових різниць, і тому організація визнає відкладене податкове зобов'язання та актив, що виникло.</p> <p>Компанія, що застосовує поправку вперше, має на дату початку самого раннього з представлених порівняльних періодів:</p> <p>(a) визнати відстрочений податковий актив – тією мірою, в якій є ймовірним наявність у майбутньому оподаткованого прибутку, проти якого можна зарахувати цю від'ємну тимчасову різницю, відкладене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що віднімаються та оподатковуються, пов'язаних;</p> <p>(i) з активами у формі права користування та зобов'язаннями з оренди; і</p> <p>(ii) з визнаними зобов'язаннями щодо виведення об'єктів з експлуатації, відновлення навколишнього середовища та аналогічними зобов'язаннями та із сумами цих зобов'язань, включених до первісної вартості відповідного активу;</p> <p>(b) визнати сумарний ефект первинного застосування цих поправок як коригування вступного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компонента власного капіталу, залежно від ситуації) на зазначену дату.</p> <p>Поправки повинні застосовуватися до операцій, які відбуваються на дату або після початку найбільш раннього з представлених порівняльних періодів. Крім</p>	1 січня 2023 року	Дозволено